

ציפי וייל

כותבת על אחיה רב"ט אברהם שטיין ז"ל

איך להתחיל?

בכאב של החסר של האין, כאב בן 47 שנים
כאב של ילדה בת 14 שהשמיים נפלו עליה ערב אחד
כשנכנסה הביתה ובבית היו כל כך הרבה אנשים
כל כך הרבה אנשים, משפחה, חברים, שכנים
והיא הקטנה, לא הבינה וחייכה לכולם ואמרה שלום
במאור פנים...בשמחה...
ובבת אחת העולם קפא...עצר...עמד מלכת

איך להתחיל?

בטיפול בשני הורים שבורים, מרוסקים
שעברו את אימת השואה, בנו בית חדש ושוב התרסקו
בניסיון לחזרה לשגרת חיים נורמאלית
בהדחקה...
החיים חזקים מכל דבר אחר...זה ברור
אבל האחריות גדולה
צריך לשמור עליהם מכל משמר
ופתאום, שנתיים אחרי, אבא נשבר, לא יכול עוד...

איך להתחיל?

בבניית משפחה משלי, טובה ומנחמת
כמה שיותר גדולה...הרבה אהבה מסביב
ארבעה ילדים שמילאו את החסר
והשכול נמצא שם תמיד
נפקד נוכח...תמיד ברקע
אמא מתאוששת, נכדים מנחמים
אבל העצב הענק נמצא שם תמיד
והאחריות גדולה...צריך לשמור עליה
וגם היא נשברת...לא יכולה עוד
איך להתחיל?

אני כבר בגרתי, הוא נשאר בן 19
צעיר ויפה תואר, גבוה מאוד וחכם
אוהב ספר וקולנוע, כותב בלי סוף
בכתב יד בלתי קריא בעליל

אבל עם הרבה עומק ומחשבה
פטריוט ואוהב הארץ בלי תנאי
שהכומתה והנעליים האדומות היו מקור גאווה

איך להתחיל?
איך זה היה יכול להיות לולא...
איפה הוא היה היום?
מה היה עושה בחייו? מי הייתה אשתו?
כמה ילדים היו לו?
וכמה הייתי אוהבת אותו
והוא אותי...

איך להתחיל?
ומה זה בעצם משנה איך מתחילים?
השאלה האמיתית היא איך ממשיכים
לקח לי הרבה שנים לעבד את החסר, את האובדן
והיום...אתה חלק מסיפור חיי
יצרנו הווי משפחתי סביבך, פעם בשנה ביום הזיכרון
אני והילדים נוכחים בשלושה טקסים, נמצאים ביחד, מתחבקים
וגם בר נכדתי הגדולה מצטרפת
אני מכינה לחמניות לכולם
ונפגשים עם רמי שמגיע 47 שנים לקבר שלך
כי ככה זה חברים אמיתיים
וככה ממשיכים...
כי החיים חזקים מכל דבר אחר.